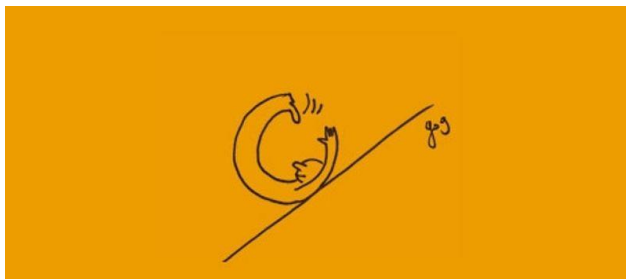

VAN BOUDEWIJN NAAR BO VAN SPILBEECK, EEN MOEDIGE DAAD?

2 februari 2018, Agnes Jonckheere

De eenzijdige positieve informatie die de media brengt over de transitie van man tot vrouw van de gekende reporter bij VTM Bo Van Spilbeeck willen we toch even doorprikken met een kritische stem. Mogen we deze daad ook absurd vinden in plaats van moedig? Ieder is natuurlijk vrij om te doen wat hij wil, maar ook wij zijn vrij om eens de keerzijde van het verhaal te belichten.

Vooreerst, wat is er mis met een man die vrouwelijke trekjes heeft of een vrouw die mannelijke trekjes heeft? Laat de variëteiten bloeien. Niemand houdt een man tegen om modieus, invoelend, charmant te zijn. Zo zijn er wel nog meer en zij zijn zeker gewenst.

De media pakken uit met een rolmodel en alles lijkt rozengeur en maneschijn, 'mijn nieuw leven begint'. Maar de transitie lijkt ons verre van gemakkelijk en natuurlijk. Bo moet nu levenslang vrouwelijke hormonen nemen, die

de nodige bijwerkingen geven. Zij moet levenslang haar pruik opzetten. Zij moet verschillende operaties ondergaan, vooreerst om haar gezicht vrouwelijker te maken, om haar borsten te vergroten en om haar (zijn) mannelijke geslachtsorganen te verwijderen en vrouwelijke te formeren ([Bron >>](#)). Ze moet haar stem oefenen zodat zij een hogere toon kan aanslaan. Dit alles moet ze ondergaan, wetende dat ze nooit de volmaakte vrouw zal zijn! Blijf je dan niet beter die (on)volmaakte man met vrouwelijke trekjes?

Het lijkt me alsof de mensen niet meer kunnen tevreden zijn met hun eigen lichaam. Men streeft naar het ideale beeld van man en vrouw. Medicatie, cosmetica en chirurgie moeten hen daarbij helpen. Door dit allemaal aan te bieden, worden er noden gecreëerd die eigenlijk voordien niet aanwezig waren. Binnenkort wordt dit een vrijgeleide voor een tiener die niet goed in zijn vel zit.

'Ik ben geboren in het verkeerde lichaam' is ook zo'n nieuwe uitdrukking die men zich 100 jaar terug niet kon indenken. Het gaat hier enkel om het uiterlijk, terwijl de mens meer is dan zijn lichaam. De echte persoon blijft gelijk. Ik denk dat men in Afrika, waar men dicht bij de natuur leeft, zich zo'n gender-transitie niet kan voorstellen. Daar is het 'struggle for life' en is er geen geld voor deze luxeproblemen. De (trans)genderideologie is een cultuurproduct van onze westerse wereld.

De sekse, het geslacht, is een biologisch gegeven dat bepaald wordt door ons DNA en onze hormonen. Bij het Androgeen-ongevoeligheidssyndroom stemt het uiterlijk niet overeen met het DNA omdat het lichaam niet reageert op de aanwezige mannelijke geslachtshormonen. Deze mensen voegen zich bij het vrouwelijke geslacht omdat hun uiterlijk voorkomt vrouwelijk is. Hier gaat het om een lichamelijke tegenstrijdigheid die weinig voorkomt. Deze uitzondering gebruikt men graag om transitie aanvaardbaar te maken.

Na de wereldberoemde operatie van Christine Jorgensen in 1952 werd transseksualiteit in 1980 opgenomen in de DSM (het internationale handboek voor psychische stoornissen). Hier ging het om mensen die om behandelingen vroegen om hun lichaam aan te passen aan de sekse waarmee ze zich identificeerden. De genderdysforie zou aan de basis liggen. Het biologisch geslacht stemt niet overeen met de innerlijke beleefde genderidentiteit. In plaats van deze nood psychologisch te behandelen, ging men het lichaam

transformeren.

In Zweden, een van de meest LHBT affirmerende landen, ligt het aantal zelfmoorden bijna twintig keer hoger bij volwassenen die cross-seksehormonen nemen en een geslachtsveranderingsoperatie ondergaan ([Bron >>](#)). Maar deze cijfers houdt men graag verborgen.

Een veel voorkomend antwoord op onze kritische kijk is dan: 'Dat is toch hun persoonlijke keuze, dat gaat ons niet aan. Als ze maar gelukkig zijn.' Maar onze

maatschappij wordt wel in deze mallemlen meegenomen. De wetten worden aangepast zodat men vlug en van jongs af aan een naamsverandering kan doorvoeren, dit vanaf 12 jaar. De genderneutrale scholen worden een nieuw fenomeen. De sociale zekerheid betaalt de behandeling voor gendertransitie grotendeels terug. De opleidingen op universiteiten en hogescholen en de zorgsector worden aangepast aan de nieuwe normen van de World Professional Association for Transgender Health (WPATH). Academische conferenties en statements van experts brengen dit nieuw mensbeeld tot bij ons. Een nieuwe woordenlijst wordt in het leven geroepen om dit aan de man te brengen. De nieuwe UNESCO-gids met de wereldstandaard voor seksuele voorlichting wordt verplicht in alle scholen. Vanaf de leeftijd van vijf moeten kinderen aangeleerd worden dat gender een sociaal construct is en dat ze hun eigen genderidentiteit moeten ontdekken ([Bron >>](#)). De gendertransitie wordt door de media, wetenschap, geneeskunde, politiek, onderwijs op handen gedragen..

Opvallend is dat men voor de genderzorg de standaarden volgt van de 'World Professional Association for Transgender Health (WPATH)'. Hier zien we terug een top-down bemoeienis en het zijn vooral de millennials, die hun vormende jaren hadden aan het begin van het nieuwe millennium, die deze nieuwe jobs aannemen als transgender specialisten. Dit kan zijn op diverse domeinen, als psycholoog, psychiater, seksuoloog, gynaecoloog, logopedist, chirurg, neus-oor-keel specialist, plastisch chirurg.

Tussen januari 1993 en juni 2017 lieten 992 Belgen een aanpassing van de registratie van hun geslacht in de akten van de burgerlijke stand doorvoeren. De nieuwe Transgenderwet van 25 juni 2017 laat wijziging van voornaam toe zonder medische ingreep en dit vanaf 12 jaar ([Bron >>](#)). Blijkbaar wil men nu deze mallemlen op hogere toeren laten draaien door het promoten van nieuwe rolmodellen. Er is wel iets bij te verdienen en de belastingbetaler zal wel zijn duit in het zakje doen.

De site 'Transgenderzorg', ondersteund door de Vlaamse overheid, leidt ons door de 'nieuwe' wereld van gendertransitie. We lezen dat de hormoontherapie, die reeds vanaf de puberteit wordt aanbevolen, door de overheid wordt terugbetaald sedert 30 september 2017, samen met enkele psychologische gesprekken. Van de geslachtsoperaties wordt 80 à 90 % terugbetaald en daar gaat het over immense bedragen ([Bron >>](#)). Dat terwijl tot nu toe geen enkele consultatie bij

de psycholoog terugbetaald wordt en dat de steun voor mindervaliden steeds meer afgebouwd wordt. De transgenders zijn een bevoorrechte klasse. Moeten de eerste gevallen die een transitie willen uitvoeren over de brug geholpen worden?

Op diezelfde site worden de zogenaamde 'reparatieve therapieën' die trachten transgender personen de genderidentiteit passend bij hun geboortegeslacht te doen aanvaarden, als zeer onethisch en inefficiënt beschouwd (Drescher, 2013). Blijkbaar worden de mensen die hulp zoeken voor genderdysforie gepusht naar het transgender model.

'De genderconfirmerende behandelingen zijn dan weer wel zeer effectief gebleken' volgens Transgenderzorg. Niets wordt gezegd over de realistische slaagkansen van dergelijke transitie. De praktijk leert dat in sommige gevallen de persoon terug wil naar zijn/haar oorspronkelijk geslacht en dat bepaalde functies niet meer herstellen na een transitie. Hier volgt een casus van een vrouw die terug wilde keren naar haar oorspronkelijk geslacht. Haar mannenstem blijft echter dezelfde door de testosteron behandeling ([Transgender reversal: it's not so easy to become a girl again >>](#)).

Van de kinderen die in de war zijn over hun geslacht (genderdysforie), aanvaardt volgens de DSM-V uiteindelijk 98% van de jongens en 88% van de meisjes hun biologisch geslacht nadat ze op natuurlijke wijze door de puberteit zijn gegaan ([Bron >>](#)).

'Er zijn nog geen studies die de langetermijneffecten (40 à 50 jaar) van hormonale behandeling met oestrogeen op de gezondheid in kaart brachten, omdat deze behandeling nog maar relatief kort bestaat.' Deze toepassing houdt dus een risico in voor de gebruikers maar wordt toch reeds aanbevolen.

De liberale vakbond schrijft het volgende: 'Homo- en transfobie is een inbreuk tegen de rechten en de waardigheid van werknemers. Daarom moet de vakbond homo- en transfobie bestrijden en de discriminatie die daarmee gepaard gaat voorkomen.' Mensen met een kritische stem transfobisch bestempelen is wel makkelijk. Hierdoor ontwijkt men de echte discussie.

De LGBT-beweging wil de stereotype rolmodellen man-vrouw uit de boeken verwijderen. De geslachten moeten verdwijnen op de paspoorten, 'vrienden' in plaats van 'dames en heren' ... , maar het zijn dikwijls de transgenders die halsstarrig één van deze stereotypen willen bereiken.

Kunnen we niet een maatschappij ontwikkelen waarmee we kinderen van kleins af aan leren dat niet iedereen op dezelfde manier jongen of meisje is? Kunnen we niet zorgen dat mensen elkaar niet genadeloos afstraffen bij elke lichte afwijking van de gendernorm? En ruimte maken voor hen die niet 'passen'? Laten we zorgen voor veiligheid en ruimte zodat ieder zijn stijl en variaties kan uiten, zodat eenzijdige investering in 'onzichtbare' transitie overbodig wordt. Dat lijkt me een goed begin.